

Tal, skulde jeg antage, at han i Virkeligheden i Hovedsagen har Ret. Men vi kan ikke konstatere det helt nøjagtige Tal. Der findes ingen Beregninger og kan i Øjeblikket ikke skaffes Beregninger, hvorpaa man kan støtte Udtalelser om, hvad det vil bringe. Men at det vil bringe mere, end vi har foreslaaet, tvivler jeg i ingen Henseende om. Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller oplyste ogsaa, at hvad han den Gang hævdede om Vandafgiften — det siger han loyalt i Dag —, har beroet paa noget af en Misforstaaelse. Det tror jeg ogsaa gælder hele Beskatningen, naar han tror, at der vil komme mindre ind. Man har i saa Henseende kun skønsmæssige Tal, medens man har absolutte Tal for Fler-talsforslaget. (*Christmas Møller*: Men det rigtige Tal gik ind i Beregningerne). Der findes overhovedet ikke noget rigtigt Tal for det konservative Forslags Vedkommende, fordi ingen kender det i Øjeblikket.

Jeg skal sige til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, at jeg for mit Vedkommende maa give ham Ret i hans Betragtning med Hensyn til den amtskommunale Beskatning, at de Amter, som ikke kan tilfredsstille deres Behov i indeværende Aar, naar de skal udskrive det samme, som de havde i Fjor, uden at de skal have en højere Promille end 7,5, ogsaa i Fremtiden har Ret til at gaa op til denne Promille. Det ærede Medlem mener, at det er en yderligere Belastning af den faste Ejendom. Det er det ikke; det er nøjagtigt den samme Belastning, som faste Ejendomme har i Øjeblikket.

Jeg skal saa til Slut gøre en Bemærkning i Anledning af, at enkelte Medlemmer har gjort opmærksom paa, at man ikke i Lovforslaget kunde se, at der skal $\frac{3}{4}$ af Amtsraadets Medlemmer til at give Tilladelse til, at Ejendomsskatterne forhøjes, til, at man gør Forandringer i den enkelte Kommune til Ugunst for den faste Ejendom. Det staar heller ikke i dette Lovforslag; men i Lovforslagets § 26, Nr. 4, staar der, at Lov Nr. 85 af 15. Maj 1903 om Ændring i og Tillæg til de nugældende Regler for den kommunale Beskatning §§ 21—25 ophæves, medens § 26 fremdeles er gældende, og deri findes de paagældende Regler. Derfor findes de ikke i Lovforslaget.

Jeg finder ikke Anledning til yderligere

Bemærkninger. Jeg tror, at man her er inde paa en Lovgivning, hvorved det er muligt at begrænse Beskatningen af fast Ejendom til det rimelige, og at man netop kun ved en Beskatningsform som den, vi her gennemfører, vil faa en Beskatning af fast Ejendom, som ikke vil blive urimelig, fordi alle, som ejer Jord, lidt eller meget, vil faa nøjagtig samme Interesse i, at Skatten ikke bliver urimelig. Naar derfor det konservative Folkeparti stiller sig imod et Lovforslag som dette, kan jeg ikke se andet end, at det er Udslag af en meget daarlig Konservatisme. De har en Gang bidt sig fast i et Standpunkt og bliver saa ved med at køre paa det Standpunkt, uanset at man ellers kunde opnaa en virkelig god konservativ Garanti imod urimelig Beskatning. Jeg mener, at det konservative Folkeparti her stemmer paa en meget uheldig Maade rent konservativt set. Men dem om det! Det maa de selv om. Jeg tror, at den sunde Fornuft i Befolkningen, naar man kan komme til at følge deres Agitation, efterhaanden vil kunne bringe dem til at indse, at deres Standpunkt er saa urimeligt og forkert som vel muligt.

Dahlgaard: I det Grundskyldsløvsforslag, der nu bliver vedtaget, findes der ikke særlige Regler om de Distrikter, der i de sidste Aar er indlemmet i Købstæder, og med hvilke særlige Overenskomst vedrørende Skatteforhold er truffet for Overgangstiden.

Som det er den højtærede Minister bekendt, har man i en af de Byer, det drejer sig om, Skive, været bange for, at der, naar Loven var vedtaget, skulde opstaa Tvivlsspørgsmaal, Det er mig bekendt, at Ministeriet har meddelt Skive Byraad, at det gældende Dekrets Bestemmelser selvfølgelig ogsaa vil staa ved Magt under de nye Ejendomsskatter, og derom kan der efter min Formening og efter Ordlyden heller ikke være Tvivl. Men der er dog om denne Sag endnu nogen Uro mellem Grundejerne i det indlemmede Distrikt, og man har overfor mig fremført, at det Tilfælde maaske kunde indtræffe, at saadanne Distrikter vilde faa større Beskatning, end de vilde have faaet, hvis de stadig havde hørt til Skive Landsogn, samtidig med at de personlige Skatter fra Aar til Aar gaar op